

September je miren mesec – otroci gredo zopet v šolo, nimajo več toliko časa za ustvarjalne delavnice ali druge prostočasne aktivnosti. Poslali smo ponudbe šolam, da bi pripravili predstavitve in delavnice o Latviji. Nekaj delavnic bomo imeli tudi na šolah v tednu otroka. Tretji teden v septembru bom preživela v Strunjanu na EVS usposabljanju za vse prostovoljce, ki opravljajo EVS v Sloveniji. In potem – 25. septembra pridejo moji starši in dedek na obisk k meni za nekaj dni – ogledali si bomo nekaj lepih slovenskih krajev.

Zadnji tedni so mi bili zelo zanimivi, saj sem prvič v življenju trgala grozdje (skupno štirikrat) in videla sem, kako delajo vino. Mimogrede, v Latviji je vinograd v kraju Sabiles, ki je v Guinnessovi knjigi rekordov, saj je najsevernejši vinograd na svetu.

Oktober je bil zelo natrpan mesec, s številnimi aktivnostmi - predstavitvami in ustvarjalnimi delavnicami v tednu otroka na šolah in v Rizzatovi vili. Po tednu otroka so sledile še jesenske počitnice – še en teden, v katerem smo organizirali različne aktivnosti v Rizzatovi vili in na osnovni šoli v Vipavi (od ponedeljka do srede je učiteljica likovnega pouka Suzana Bajc vodila ustvarjalne delavnice). V Rizzatovi vili sva v ponedeljek, 26. oktobra z Urško imeli delavnico »Jesen na moji mizi«, v torek smo imeli lov na zaklad po učni poti ob Hublju. Kar 22 otrok je prišlo, kakšno presenečenje! Bil je lep sončen dan, vsi smo uživali. Sedaj načrtujemo, da bi organizirali več aktivnosti na prostem. Upam, da nas bo vreme ubogalo. V sredo, 28. oktobra sva imeli delavnico z Nike. Izdelovali smo albume, v katere smo prilepili fotografije s prejšnjega dne – z lova na zaklad. Otroci so se zelo razveselili fotografij. V četrtek smo praznovali dan reformacije in prve knjige v slovenskem jeziku, zato sva z Urško pripravili legendo o nastanku latvijskega glavnega mesta Rige, otroci so legendo ilustrirali in sestavili pravo knjigo. Nekatere so bile res čudovite! Zadnji dan počitnic smo z Jano izdelali dekoracijo za noč čarovnic. Bilo je zanimivo, ker sva obe delali stvari prvič in na trenutke nisem bila prepričana, kako se bo stvar iztekla. Vendar sva našli rešitev za vsako situacijo in na koncu smo bili zelo zadovoljni z izdelki. Ves teden je bil čudovit, na koncu sem bila zelo utrujena, saj priprave in delavnice vzamejo veliko energije. Naredila sem plakat s fotografijami z jesenskih počitnic, ki bo nekaj dni visel v Lavričevi knjižnici, tako, da ga bo lahko vsak videl.

Tudi v oktobru sem počela veliko stvari v prostem času. Z Meto in nekaj prijatelji smo šli na Golake, Slavnik in Nanos. Resnično uživam v hoji v naravi in vse dni je bilo lepo vreme. Gore so čudovite, mislim, da bo to prva stvar, ki jo bom pogrešala v Latviji. 17. oktobra so trije EVS prostovoljci, ki delajo na Filantropiji, organizirali nogometni turnir v Ljubljani. Najprej smo tudi mi želeli sodelovati, vendar, ko smo videli, koliko igralcev je in od tega sami fantje, ki so povrh vsega še zelo dobro igrali, smo se odločili, da bolje, da ne

igramo, da se ne poškodujemo. Namesto igranja sem pomagala prijateljem pri spremljanju rezultatov tekem in podobno. Spoznala sem veliko zanimivih ljudi z različnih držav, tudi iz Slovenije. Po turnirju smo imeli zabavo v Centru Rog, pripravili so veliko hrane, peli smo v karaokah in preprosto uživali. Zanimivo je bilo, da so 15-letni fantje zmagali na turnirju. Finalna tekma je bila prav med njimi in zelo dobrimi igralci iz Kameruna. Na sredini igre je prišlo do prepira, ko je bil rezultat 1:0 za petnajstletnike, Kamerunci so se odločili, da ne bodo več igrali. In tako so zmagali mlajši. Ko so se pridružili zabavi, smo jih pospremili z navdušenim aplavzom.

30. oktobra me je obiskala moja prijateljica iz Španije, videli se nisva že leto in pol. Spoznali sva se na Finskem v programu Erasmus. Bilo sem zelo presenečena, ko mi je povedala, da bi me rada obiskala. Na petkov večer sva šli v Ljubljano in Medvode, v soboto zgodaj zjutraj pa sva s prostovoljcem iz Nemčije in dvema prostovoljcem iz Turčije odšli v Zagreb. Ko smo prečkali mejo, sem bila jaz in turška prostovoljca kar razočarani. Prijateljici iz Nemčije in Španije nista imeli nikakršnih problemov, potni list so jim pregledali v dveh sekundah. Ko sem pokazala svoj potni list, je uslužbenec takoj nekoga poklical, ga nekaj spraševal, si pozorno ogledoval listino skozi povečalo itd. Počutila sem se zelo čudno, saj je Latvija prav tako v Evropski uniji kot Nemčija in Španija, pa so tako reagirali... Za turška prostovoljca je bil postopek še bolj zakompliciran, pregledali so jima tudi vozovnice, osebno izkaznico in vse mogoče dokumente, gledali potne liste skozi povečalo, klicali druge uslužbence in naposled so jim le dovolili oditi. In vse to se je ponovilo štirikrat – dvakrat ob vstopu v državo in dvakrat ob odhodu. Res grozljivo... V Zagrebu smo resnično uživali, mesto je čudovito in dan je bil zelo lep (mislim, da imam Ljubljano rajši☺). Cel dan smo se sprehajali po mestu, sedeli v parku, jedli sendviče ipd. Zvečer se je turška prostovoljca odločila, da se vrne v Ljubljano. Ko smo jo pospremili do železniške postaje, smo srečali EVS prostovoljca iz Francije in fanta iz Španije, ki sta poznala nekoga iz Zagreba. Pri tem Zagrebčanu smo prespali, čeprav smo najprej nameravali ostati zunaj celo noč, mogoče se udeležiti kakšne zabave in potem oditi domov s prvim vlakom ob petih zjutraj. Naš gostitelj je bil zelo prijazen, ponudil nam je prenočišče, nam pripravil večerjo in skupaj smo se odšli zabavat. Ob sedmih zjutraj smo se vrnili v Ljubljano. Odšli smo v Medvode, kjer smo se malce naspali in potem nazaj v Ljubljano. Tokrat sem prvič jedla pečen kostanj. Kupili smo ga na ulici v centru Ljubljane, privoščili smo si še vročo čokolado – slastna kombinacija! Vrnili sva se v Ajdovščino. Ampak v ponedeljek sva morali ponovno v Ljubljano, saj je prijateljica pozabila fotoaparata v Medvodah, tako sva preživeli še en prijeten dan v prestolnici.